

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Нестеренко Р.О., Верютіна В.Ю.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

Перехід до інноваційної економіки є можливим за умови ефективного використання інтелектуального потенціалу нації, активного розвитку інституту інтелектуальної власності, широкомасштабного впровадження в господарський обіг результатів творчої праці. Основою здійснення економічних реформ та побудови якісно нової економічної системи в Україні має стати посилення значення науково-технічних, а саме інноваційних компонентів європейської інтеграції України, як факторів активізації та якісного удосконалення виробництва відповідно до визначальних тенденцій інноваційної політики ЄС та світового економічного розвитку. Виходячи з реалій ХХІ ст., країни ЄС взяли курс на прискорений розвиток інноваційної економіки. Зміна характеру і значення нововведень в економіці, заснованій на знаннях у сфері перспективних технологій та розширення ЄС на схід стимулювали розробки нових напрямків інноваційної стратегії в Європі.

Подальше економічне зростання України та процеси європейської інтеграції України слід пов'язувати сьогодні з реалізацією інноваційної політики, в якій механізм управління інтелектуальною власністю набуває практично ключового значення. На етапі впровадження результатів досліджень у промисловість значний науково-дослідний потенціал України використовується не в повній мірі. Українські компанії віддають перевагу придбанню технологій закордоном замість розробки технологічних рішень у співпраці з українськими університетами та науково-дослідними інститутами. Формування політики управління інтелектуальною власністю (ІВ) в Україні відбувається за вкрай несприятливих умов. Про це свідчить недостатній обсяг робіт, що виконують науково-дослідні інститути, конструкторські бюро та інші господарські структури, які займаються науково-технічними дослідженнями, розробкою та захистом об'єктів інтелектуальної власності.

В інноваційній економіці, усе більшого значення поряд з технологічними інноваціями, набувають організаційні. У той же час сфера НДДКР перестає бути єдиним джерелом інновацій, а інституційні перетворення стають важливою складовою в інноваційній політиці. Саме тому, «Національна стратегія інтелектуальної власності» є невід'ємною складовою механізму управління й регулювання відносин в сфері ІВ. Прискорення інноваційного розвитку та інтеграції України в міжнародний економічний простір повинно стати метою, що буде забезпечувати найбільш сприятливі умови для розвитку та консолідації правових, інституціональних, соціальних інструментів створення, охорони, захисту, управління та використання інтелектуального потенціалу в системі формування сталого розвитку України.